

Република Србија
УПРАВНИ СУД
21 У 4361/10 (2008)
24.06.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Павела Јонаша и Жељка Шкорића, чланова већа, са судским сарадником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца А.А. из ..., Ул. ... бр. ..., против решења туженог органа Министарства финансија Републике Србије - Пореска управа - Регионални центар Београд број: 4331-49/2007 од 05.06.2008. године, у предмету уписа заложног права, у нејавној седници већа одржаној дана 24.06.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** оспорено решење Министарства финансија Републике Србије - Пореска управа - Регионални центар Београд број: 4331-49/2007 од 05.06.2008. године.

Образложење

Оспореним решењем туженог органа одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија - Пореска управа - Филијала Вождовац, број: 433-21/06-992-1М.О. од 22.12.2006. године. Тачком 1 диспозитива решења одређена је привремена мера обезбеђења наплате пореског потраживања у принудној наплати из новчаних средстава – забрана пореском обвезнику да новчане обавезе које има према терећим лицима измирује уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација – цесија и др.), пребијањем (компензација) и на други начин у складу са законом, пореском обвезнику – тужиоцу ради обезбеђења наплате пореског потраживања после почетка поступка принудне наплате из новчаних средстава пореског обвезника на његовим рачунима, на основу извршног решења Министарства финансија - Пореске управе - Филијале Вождовац о принудној наплати из новчаних средстава са рачуна пореског обвезника број 433-21/06-992М.О. од 22.12.2006. године. Тачком 2. диспозитива решења је наложено Народној банци Србије – Дирекција за регистре и принудну наплату –

Одељење за принудну наплату – Одсек за пријем основа и налога принудне наплате Крагујевац, Служба за пријем и унос пореских и царинских решења на привремену меру из тачке 1 овог решења установи уписом привремене мере у Регистар блокираних рачуна под датумом и тачним временом пријема овог решења. Тачком 3 диспозитива решења наложено је Народној банци Србије – Дирекција за регистре и принудну наплату – Одељење за принудну наплату – Одсек за пријем основа и налога принудне наплате Крагујевац, Служби за пријем и унос пореских и царинских решења да изврши привремену меру из тачке 1. овог решења у складу са одредбама закона којим се уређује платни промет а који се односи на принудну наплату са рачуна клијената и изда налог банци (банкама код којих порески обвезник има отворене рачуне) да одмах обустави измирење новчаних обавеза које порески обвезник из тачке 1. решења има према трећим лицима на основу уговора о промени поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација – цесија и др.) на основу пребијања (компензација) и по другом основу у складу са законом, осим за плаћања која су изузета законом. Тачком 4. диспозитива решења одређено је да привремена мера траје до наплате пореза на основу извршног решења Министарства финансија, Пореска управа – Филијала Вождовац о принудној наплати из новчаних средстава са рачуна пореског обвезника број 433-21/06-992М.О. од 22.12.2006. године.

Тужилац у тужби наводи да је власник самосталне физерске радње која је радила непрекидно још од пре II светског рата а да је сам тужилац власник те фирме од 1970. године, а сада је због неразумевања пореских органа скрхан финансијским обавезама морао да стави кључ на радњу која је непрекидно радила пуних 70 година. Тужилац истиче да је као самохрани старац сада на улици, управо због неразумевања пореских органа, да се нашао у таквој ситуацији јер нагомилане дугове није могао одједном да плати већ је тражио одлагање, репрограм и отпис камата, али од управних органа није имао ниједну позитивну иницијативу већ само пресију која је довела до тога да је морао да престане са радом. Даље је навео да из оспорених решења се не може утврдити по ком основу се порески обвезник терети за пореска потраживања с обзиром на то да се пореске обавезе грађана манифестују кроз разне видове и на разне сврхе. Предлажио је да Врховни суд Србије усвоји тужбени захтев и да укине оспорено решење и наложи да се понови поступак и донесе другачија одлука.

Тужени орган је у одговору на тужбу изнео да сматра да је нападнуто решење законито и предлаже да суд тужбу, као неосновану, одбије.

Тужба је поднета Врховном суду Србије и заведена под судским бројем У. 4763/08, па како о истој није одлучено до 01.01.2010. године, Управни суд је преузео

предмет на одлучивање у складу са одредбом члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) у вези члана 29. став 1. и члана 89. и 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09).

По разматрању списка предмета ове управне ствари, оцене навода тужбе и одговора на тужбу туженог органа, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења произилази да је тачком 1. диспозитива ожалбеног решења бр. 433-21/06-992-1 МО од 22.12.2006. године, одређена привремена мера обезбеђења наплате пореског потраживања у принудној наплати из новчаних средстава – забрана пореском обвезнику да новчане обавезе које има према трећим лицима измирује уговарањем промене повериоца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија и др.), пребијањем (компензација) и на други начин у складу са законом пореском обвезнику А.А. ради обезбеђења наплате пореском потраживања после почетка паоступка принудне наплате из новчаних средстава пореском обвезника на његовим рачунима на основу извршног решења Министарства финансија Пореске управе-Филијала Вождовац о принудној наплати из новчаних средстава са рачуна пореског обвезника број 433-21/06-992 МО од 22.12.2006. године.

Одредбом члана 31. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), прописано је да је тужени орган дужан да достави суду све списе који се односе на предмет и одговор на тужбу, у року који суд одреди.

Увидом у списе предмета Управни суд је утврдио, да тужени орган поступајући по налагу суда да достави свој одговор и списе предмета, уз одговор на тужбу није доставио списе предмета који садрже решење првостепеног органа означеног у диспозитиву оспореног решења, као ни жалбу тужиоца изјављену против тог решења.

Како тужилац тужбом оспорава у поступку утврђено чињенично стање и противречност навода туженог органа, то Управни суд за сада без комплетних списка није у могућности да оцени да ли је чињенично стање правилно и потпуно утврђено у првостепеном и другостепеном поступку по жалби па стога ни да ли је уведеном поступку правилно примењено материјално право, што има за последицу уважавања тужбе и поништај оспореног решења.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, применом одредбе члана 41. став 2. и 38. став 2.

Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 24.06.2010. године, 21 У 4361/10 (2008)

Записничар
Весна Карановић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Џакула,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈК